

(อม.๓๓)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายประหยัด พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐

จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๔. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของ นางธนิภา พวงจำปา ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑,

๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำการให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน เมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดโดยตรงเพื่อให้ฟ้องจำเลยทันที คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายการออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเอกสารหมายเลข จ.๘ ต่อมาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่

ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน เอกสารหมายเลข ๙ นอกจากนี้ จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ตามลำดับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารหลักฐาน ประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากและบัญชีเงินกู้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ของ นางธนิภา จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข ๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข ๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติม ประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของ นางธนิภา ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข ๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สิน จำนวน ๕ รายการ คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลย ไม่แสดงเงินลงทุนของ นางธนิภา ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและขอให้ลงโทษทางอาญา

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องฟ้องคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงไม่ชอบด้วยกฎหมายและการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ กับยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ที่มิหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่ง และหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สิน อันมีลักษณะเป็นการตรวจสอบภายในองค์กร การที่จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ย่อมมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๘ จึงต้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมนั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๔๒ ที่กำหนดให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครอง หรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ ที่กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใด จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน หรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป จะเห็นได้ว่า มีการแยกกระบวนการตรวจสอบกับกระบวนการดำเนินคดีเป็นคนละขั้นตอนกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๑๕๘ แล้ว ระบุแยกแยะถึงบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา และอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะการแบ่งตามผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบที่แตกต่างกันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ บัญญัติอยู่ในหมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๕๘ บัญญัติอยู่ในหมวด ๔ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคลรับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๔ อันเป็นการแบ่งแยกส่วนงาน อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบริหารงานภายในองค์กร และลำดับขั้นการบังคับบัญชาอย่างเด่นชัด หากจะตีความให้นำหลักเกณฑ์การยื่นและการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงกระบวนการดำเนินคดีทุกขั้นตอน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดด้วย กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่บุคคลดังกล่าวยื่นไว้แล้วพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

ก่อนส่งเรื่องต่อให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ก็จะเป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินที่เข้าซ้อนกันระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๘ และประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๔๒ ประกอบกับทางไต่สวนยังได้ความจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ ประกอบด้วย เลขาธิการ ๑ คน รองเลขาธิการ ๖ คน ผู้ช่วยเลขาธิการ ๕ คน ผู้ช่วยเลขาธิการภาค ๑ ถึงภาค ๙ จำนวน ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๔ คน ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการยุติธรรม ๙๗ คน พนักงานไต่สวน ๑๖๒ คน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ๗๑๒ คน และเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ๓๔๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งหากจะมีการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลจำนวนมากเหล่านี้ทุกราย ย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง โดยอนุโลม เมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะให้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีแล้ว คำว่า “โดยอนุโลม” เป็นเพียงการบัญญัติให้นำกระบวนการดำเนินคดีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน มิใช่ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้ในกรณีนี้ทั้งหมดเมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จำเลยย่อมไม่อยู่ภายใต้อำนาจการตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินโดยประธานวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่จำเป็นต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีอีก ส่วนที่จำเลยอ้างว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีตั้งวินัยแล้ว การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ กำหนดให้ กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ กำหนดให้กรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นการออกระเบียบและประกาศรองรับให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องเป็นคดีนี้ จึงชอบแล้ว

ส่วนที่จำเลยให้การว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยไม่ชอบ กระทำการผิดขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร โดยอ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการทำธุรกรรมทั้งใน และต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๙ อันเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการ ที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาเพื่อดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลย นอกจากนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้พิจารณาเห็นชอบตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเสนอว่าจำเลยมิได้แสดง บัญชีเงินฝากของ นางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง

ทั้งที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ และยื่นบันทึกชี้แจงรายงานแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้วด้วยตนเอง การดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสาร เพราะไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่แรก อีกทั้งการตรวจสอบบัญชีธนาคารต่าง ๆ ของ นางธนิภา ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลัง ซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภา และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ มาตรา ๓๗/๒ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๒ ยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของ นางธนิภา ภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว เนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และได้รับข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่า นางธนิภา ต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏ

หรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ แต่ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิมก็ยังถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง นอกจากนี้ มาตรา ๔ ยังได้ให้คำจำกัดความของการไต่สวนว่าหมายถึง การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งมาตรา ๓๘ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวน เพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมาตรา ๖๗ วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับได้เห็นชอบให้ขยายระยะเวลาส่งเอกสารหลักฐาน

ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบ
สำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหากมีการขอ ตามเอกสารหมายเลข ๖๒ แล้ว
ต่อมาจำเลยได้ยื่นหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐาน
ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อน
การรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม
ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รายการเงินฝากของคู่สมรส
เพิ่มเติม ๓ บัญชี และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒
เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มารับทราบข้อกล่าวหา
และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช.
ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงจำเลยแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดพิจารณา
เรื่องการขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ผลเป็นประการใดให้จำเลยไปพบคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมายเลข ๖๒๙ จนกระทั่ง
เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริง
หรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป
แต่ในวันดังกล่าวจำเลยไม่มาพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัดในหนังสือแจ้ง ตามเอกสารหมายเลข ๖๓๐
แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยในการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจง
ชี้แจงข้อเท็จจริงใหม่เพิ่มเติม และพิจารณาเรื่องที่จำเลยร้องขอความเป็นธรรมแล้ว รวมถึงอนุญาตให้จำเลย
เลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาถึง ๒ ครั้ง และนัดจำเลยให้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จำเลยไม่ไปพบ
ทั้งพยานหลักฐานของจำเลยก็ไม่เพียงพอที่จะเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณายุติการแจ้งข้อกล่าวหา
การไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เป็นการดำเนินการอย่างรวบรัด
ดังที่จำเลยกล่าวอ้าง แต่อย่างไรก็ดี ถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยแก้ข้อกล่าวหา
พอสมควรแล้ว ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง
การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ที่ดำเนินการมาจึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการ จึงเห็นควรวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไป สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มียอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวผูกคู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งจำเลยได้แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าหากมีการสั่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเป็นจำนวนเงินเท่าใด ธนาคารจะตัดยอดเงินดังกล่าวจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทั้งสองบัญชีจึงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เงินที่ผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทั้งหมดตัดยอดหรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ มีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างเดียวกัน การที่ไม่ได้แจ้งบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความเข้าใจของ นางธนิภา ว่าไม่มีจำนวนเงินคงเหลือเป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อน องค์กรคณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ทางใต้สวนได้ความจาก นางสาววิไลรัตน์ ลีมดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ว่า นางธนิภา เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ต่อมา นางธนิภา เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ มีการยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าวให้ธนาคารหัก และ/หรือโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว และต้องมีเงินฝากในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองในการสั่งจ่ายเช็ค เมื่อลูกค้าสั่งจ่ายเช็คธนาคารจะตัดเงินที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ลูกค้าสามารถฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ ในกรณีที่มีการสั่งจ่ายเช็คแต่เงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไม่เพียงพอ ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกไว้มายังบัญชีเงินฝากกระแสรายวันโดยอัตโนมัติ ทั้งยังได้ความจาก นางธนิภา ด้วยว่า เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมาแล้ว ๑๐ ปีแล้ว ธนาคารไม่ได้ส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันให้แก่ นางธนิภา เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ นางธนิภา เดินทางไปยังธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า

เพื่อตรวจสอบบัญชีเงินฝากที่มีชื่อ นางธนิภา และพบกับ นางสาวพิชานัน กิจจานุกิจ ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคาร แต่ นางสาวพิชานัน ก็ไม่ได้แจ้งให้ทราบถึงบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน จำเลยไม่ได้เดินทางไปด้วย และไม่เคยไป หรือเข้ามายุ่งเกี่ยว แต่อย่างใด เหตุที่ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวเพราะเชื่อโดยสุจริตว่า รายการเคลื่อนไหวที่มีการเรียกเก็บเงินตามเช็คผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการ ธนาคารจะหัก หรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ ไม่มีจำนวนยอดคงเหลือ และไม่มีการทำธุรกรรม ในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นางธนิภา แจ้งให้จำเลยทราบเกี่ยวกับ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าว ซึ่งจำเลยได้แสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ดังนี้ เมื่อ นางธนิภา มีคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเข้ากับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ทั้งรายการเดินบัญชีเงินฝาก ทั้งสองบัญชีดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ปรากฏว่าเงินที่โอนเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการถูกโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อชำระหนี้ตามเช็คเท่านั้น โดยยอดเงินฝากเข้าและถอนออกเป็นจำนวนเดียวกันทุกจำนวน เว้นแต่เพียงรายการถอนเงินออกเพื่อชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารเท่านั้น ยอดเงินที่เคลื่อนไหว ในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการจึงปรากฏอยู่ในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ได้ผูกกันไว้ บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวจึงเปิดขึ้นเพื่อความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงิน และให้สิทธิธนาคาร ที่จะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อปรับยอดในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ โดยที่ นางธนิภา ไม่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากนี้ บัญชีดังกล่าวเปิดมาเป็นระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปี ก่อนที่จำเลยมีหน้าที่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งเป็นการเปิดบัญชีเพื่อทำธุรกรรมของกิจการภายในหมู่พี่น้อง ของ นางธนิภา เอง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ทั้งยอดเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันก็มีเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับยอดเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และจำเลยแสดงบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว อาจทำให้ นางธนิภา ไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เป็นเหตุให้จำเลยไม่ทราบ จึงไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งไม่ปรากฏ มูลเหตุที่จำเลยต้องปกปิดไม่แสดงรายการธุรกรรมการเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนนี้

สำหรับเงินลงทุนของ นางธนิภา ในบริษัท ปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า นางธนิภา โอนหุ้นดังกล่าวให้แก่ นายธนกร นันท์ น้องชาย เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ภายหลังจำเลยทราบข้อกล่าวหาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า เป็นข้อบกพร่องในการนำเสนอบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับรายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาด เป็นเรื่องของการจัดทำเอกสาร นอกจากนี้ จำเลยยังตรวจสอบพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่มีชื่อ นางธนิภา เป็นผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แต่ในการนำเสนอเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลับมีชื่อ นางธนิภา เป็นผู้ถือหุ้นอีก โดยที่ นางธนิภา ไม่ทราบข้อเท็จจริง การที่ นางธนิภา มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในการนำเสนอวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกิดจากความผิดพลาดทางธุรการ ไม่มีเหตุผลที่ นางธนิภา จะกลับเข้าไปถือหุ้นอีกเพราะผลประกอบการของบริษัทดังกล่าวขาดทุนมาโดยตลอดไม่ได้รับเงินปันผล หยุดดำเนินงานมาหลายปี และมูลค่าหุ้น เท่ากับศูนย์บาท องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า แม้ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นเวลาก่อนจำเลย ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๕ คน คือ นายมณฑล นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายชกฤษณ์ พรหมเดชะ เด็กหญิงเมษา เจน สิริดำรงพันธุ์ รวมทั้ง นางธนิภา ซึ่งระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง แต่ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๖ คน คือ นายธนกร นายประจวบ นันท์ พลตำรวจเอก สมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ นายชกฤษณ์ และ เด็กหญิงเมษา เจน ระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง โดยไม่ปรากฏชื่อของ นางธนิภา เป็นผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับที่จำเลยอ้างว่า นางธนิภา โอนหุ้นคืนให้นายธนกร แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ สำหรับรอบบัญชีวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ กลับมาปรากฏชื่อ นางธนิภา ถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า

๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีก ซึ่งขณะนั้นบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ยังไม่มีการเลิกกิจการก็ตาม แต่ได้ความจากคำเบิกความของ นายมณฑล นายธนกร และ นายชกฤษณ์ ทำนองเดียวกันว่า บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ไม่ได้ดำเนินกิจการมาหลายปี ผลประกอบการของบริษัท ขาดทุนมาโดยตลอด ไม่มีการจ่ายเงินปันผล สอดคล้องกับรายงานของผู้สอบบัญชีเสนอต่อผู้บริหาร ของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประกอบงบกำไรขาดทุน ตามสำเนาบแสดงฐานะการเงิน ของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เอกสารหมาย จ.๕๑ ว่า ในปี ๒๕๖๑ บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน และมีผลขาดทุนเกินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งไม่ปรากฏว่า นางธนิภา เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด อย่างไร จึงไม่มีเหตุให้ นางธนิภา กลับเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวอีก นอกจากนี้ การนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ดำเนินการ นางธนิภา มีชื่อเป็นเพียงผู้ถือหุ้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเอกสาร การตรวจสอบรายชื่อผู้ถือหุ้น และการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท อาจทำให้ นางธนิภา เข้าใจว่า นางธนิภา ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด แล้ว จึงไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบ ทั้งหุ้นดังกล่าวเป็นของบริษัทซึ่งเป็นกิจการในหมู่พี่น้องของ นางธนิภา ที่มีมานานแล้ว โดยไม่ปรากฏว่า จำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจในหมู่พี่น้องของ นางธนิภา และในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง บริษัทดังกล่าวก็ไม่ได้ประกอบกิจการ มีผลขาดทุน ไม่มีการจ่ายเงินปันผลไม่มีมูลเหตุให้จำเลยต้องปกปิดการเป็นผู้ถือหุ้นของ นางธนิภา จึงเชื่อว่าจำเลยไม่ทราบถึงการเป็นผู้ถือหุ้นของ นางธนิภา ในบริษัทดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนนี้

สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภท ออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา

ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีชื่อ นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารบัญชีเงินกู้ (Loan Account) เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง นั้น เห็นควรวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน จำเลยให้การว่า นางธนิภา เพียงแต่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทน นายโรเบิร์ต ลี (Mr.Robert Man Fa Li) นางธนิภา ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ต เป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ ขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่า นางธนิภา โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องแล้ว จำเลยเพิ่งทราบจาก นางธนิภา หลังจากยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้วว่า ยังไม่สามารถไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีได้ จำเลยจึงมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ ทางใต้สวนได้ความจาก นายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เบิกความยืนยันว่า นายพิริยเทพ ได้รับแจ้งจาก นายธนกร นันทิ ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยในกรุงลอนดอนว่า นางธนิภา ต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมา นางธนิภา โทรศัพท์ติดต่อ นายพิริยเทพ แจ้งว่าต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่า หลังจากนั้น ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ นางธนิภา กรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงิน เป็นการขอกู้เงินในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งธนาคารต้องประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันเงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยเช่าเพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมูลค่าหลักทรัพย์ห้องชุดที่ นางธนิภา จะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ใหม่ อยู่ในทำเลดีเพ็งก่อสร้างเสร็จ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่าสามารถปล่อยเช่าได้ในราคาประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อปี ธนาคารยังประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิภา ซึ่งส่งเอกสารแสดงว่า นางธนิภา มีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่ นางธนิภา เป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล

กับเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd. ในประเทศไทย ซึ่ง นางธนิภา เป็นกรรมการผู้จัดการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๖ และ จ.๖๗ ในการนี้ นางธนิภา ได้เปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิภา เบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในส่วนห้องชุดดังกล่าว นางธนิภา ทำการซื้อและกรรมสิทธิ์ถูกโอนมายัง นางธนิภา ในวันเดียวกัน โดยมีการจดทะเบียนจำนองไว้กับธนาคาร และปรากฏชื่อบริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ นางธนิภา เป็นผู้ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว และก่อนการขอกู้เงินจากธนาคาร มีการชำระเงินค่างวดห้องชุด จำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ ซึ่ง นายพิริยเทพ เชื่อว่าเป็นเงินของ นางธนิภา ต่อมา นางธนิภา โทรศัพท์แจ้ง นายพิริยเทพ ว่าทำสัญญาขายห้องชุดแก่ นายโรเบิร์ต แล้ว นายพิริยเทพ จึงแจ้งให้ นางธนิภา ทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องและธนาคารไม่รับรู้และไม่ยอมรับเรื่องดังกล่าว แต่ต่อมา นางธนิภา ยังมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารแจ้งเรื่อง การขายห้องชุดดังกล่าวแก่ นายโรเบิร์ต ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ และ จ.๗๗ หนังสือดังกล่าว นายโรเบิร์ต เป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังจาก วันที่ลงในหนังสือแล้ว ๒ ถึง ๓ เดือน ต่อมาธนาคารจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ยืนยันว่า นางธนิภา ยังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดดังกล่าวยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ ภายหลัง นางธนิภา มีหนังสือแจ้งธนาคารขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุด โดยยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับธนาคารอยู่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ ต่อมา นางธนิภา มีหนังสือแจ้งธนาคารว่าประสงค์จะขายห้องชุดและไถ่ถอนจำนอง โดยแจ้งล่วงหน้า ประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาขายห้องชุด นางธนิภา ไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ ยังได้ความจาก นางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต้องการให้ นางธนิภา ยืนยันตัวตน นางสาวเกษมาภรณ์ ได้รับมอบหมายจากธนาคารให้นำสำเนาหนังสือเดินทางมาให้ นางธนิภา ลงชื่อรับรอง และขอรับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านจาก นางธนิภา โดยให้ลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าวต่อหน้า นางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ของเอกสารทั้งหมดแล้ว จึงส่งไปยังธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจาก นายพิริยเทพ เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ว่า นางธนิภา เป็นผู้ติดต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง ตั้งแต่การขอกู้ยืมเงิน การแจ้งเรื่อง การขายห้องชุดให้ นายโรเบิร์ต จนกระทั่งการแจ้งปิดบัญชีและไถ่ถอนจำนอง นางธนิภา เป็นผู้ทำสัญญาในฐานะผู้กู้ เพื่อซื้อห้องชุดและเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว โดยไม่ได้ระบุว่า มีผู้ใดร่วมลงทุนด้วย อีกทั้งการขอกู้ยืม นางธนิภา ส่งมอบหลักฐานแสดงสถานะทางการเงินของตนเอง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำขอกู้ยืม ระบุว่า นางธนิภา เป็นเจ้าของและได้รับเงินปันผลจาก บริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ โดย นายโรเบิร์ต ในฐานะผู้จัดการ บริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เองว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลให้ นางธนิภา ซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการ ประธานของบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นจำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ สอดคล้องกับที่ นางธนิภา ระบุในเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ดังกล่าว นายโรเบิร์ต ถูกระบุให้เป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี และลงนามในฐานะพยานในสัญญาเท่านั้น ไม่ปรากฏว่า นายโรเบิร์ต เป็นผู้ร่วมลงทุน ผู้กู้ร่วม ผู้ค้ำประกันเงินกู้ หรือมีอำนาจในการบริหารบัญชีเงินกู้หรือบัญชีเงินฝากของ นางธนิภา แต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังได้ความจาก นายพิริยเทพ ว่า ในการยืนยันสถานะทางการเงินของบริษัทดังกล่าว ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ นางธนิภา จัดส่งเอกสารที่ นางธนิภา จ้างบริษัท Mourant Ozannes ให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อแสดงสถานะทางการเงินของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วย และ นางธนิภา ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินระบุว่า นางธนิภา เป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร Hongkong and Shanghai Banking Corporation (HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งสอดคล้องกับที่ นายพิริยเทพ เบิกความว่า โดยหลักผู้ค้ำประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ แต่ นางธนิภา กลับเบิกความว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited คำเบิกความของ นางธนิภา จึงขัดแย้งกับเอกสารที่ยื่นประกอบการขอกู้ ทั้งการที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน อนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินของ

นางธนิกา ได้ แสดงให้เห็นว่าบริษัท Mega City Holdings Limited มีสถานะทางการเงินที่น่าเชื่อถือ จึงขัดแย้งกับข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ต เคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้ เนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น การชี้แจงและคำเบิกความของ นายโรเบิร์ต ที่ว่า นายโรเบิร์ต เป็นเจ้าของและผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวของบริษัท Mega City Holdings Limited นางธนิกา ไม่เกี่ยวข้องกับบริษัท และไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทน จากบริษัท และบริษัท Mega City Holdings Limited เคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ เนื่องจากบริษัทไม่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข จ.๗๖ จ.๙๗ และ ล.๓๔ ล้วนขัดแย้งกับเอกสารที่ นางธนิกา และ นายโรเบิร์ต เคยยื่นขอสินเชื่อไว้กับธนาคารดังกล่าวข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้น ยังได้ความจาก นายพิริยเทพ ว่า นายโรเบิร์ต ไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และไม่เคยยื่นขอกู้เงินกับธนาคารมาก่อน คำเบิกความของ นายโรเบิร์ต จึงเป็นคำเบิกความแต่เพียงลอย ๆ ทั้งยังเป็นการชี้แจงหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแก่จำเลยแล้ว อาจเป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยและ นางธนิกา จึงมีน้ำหนักให้รับฟังน้อย เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของ นางธนิกา ที่ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า นางธนิกา เป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และมีแหล่งเงินได้จาก บริษัท Mega City Holdings Limited เช่นเดียวกับบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd. ซึ่งมี นางธนิกา เป็นกรรมการผู้จัดการ ประกอบกับพยานหลักฐานอื่น ดังวินิจฉัยข้างต้นแล้ว จึงเชื่อว่า นางธนิกา เป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วยเช่นเดียวกัน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางธนิกา เป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอกู้ยืมเงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชี ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิกา พวงจำปา บัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิกา พวงจำปา และบัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิกา พวงจำปา ด้วยตนเอง ส่วนการชำระเงินค่าห้องชุดที่จำเลยอ้างว่า นายโรเบิร์ต เป็นผู้ชำระ นางธนิกา ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการชำระเงินด้วยนั้น ได้ความจาก นายพิริยเทพ ซึ่งให้การสอดคล้องกับ

คำเบิกความของ นายธกฤษณ์ ว่า นายธกฤษณ์ เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ้นงวดเป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited นายธกฤษณ์ ยังเบิกความด้วยว่า นายโรเบิร์ต ประสงค์จะขอเข้าร่วมลงทุนกับ นายธกฤษณ์ แต่ นายโรเบิร์ต ร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น หลังจากที่ นายธกฤษณ์ ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวไปแล้ว เมื่อถึงเวลาที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ของห้องชุด นายธกฤษณ์ ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดได้ และเมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธการกู้เงินของ นายโรเบิร์ต นายธกฤษณ์ จึงแนะนำให้ นายโรเบิร์ต รู้จักกับ นางธนิภา เพื่อขอให้ช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าว ให้แทน นายธกฤษณ์ ซึ่งขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข ๓๔ ข้อ ๕ ที่ นายโรเบิร์ต มีหนังสือชี้แจง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธไม่ปล่อยเงินกู้ให้แก่ บริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ต จึงปรึกษากับ นายธกฤษณ์ หาใช่ นายธกฤษณ์ เป็นผู้ริเริ่มแนะนำให้ นายโรเบิร์ต รู้จักกับ นางธนิภา นอกจากนี้ ยังได้ความว่า นายธกฤษณ์ รู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของ นางธนิภา มากกว่า ๑๐ ปีแล้ว หากเป็นเช่นนั้น นายธกฤษณ์ ซึ่งมีความสนิทสนมกับ นางธนิภา มายาวนาน ก็น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจาก นางธนิภา ให้ช่วยกู้เงินเพื่อนำมาชำระค่าซื้อห้องชุดแทน นายธกฤษณ์ ไม่จำเป็นต้องแนะนำ นายโรเบิร์ต ซึ่งมีส่วนร่วมลงทุน ในการจองห้องชุดดังกล่าวเพียงร้อยละ ๑๐ ให้รู้จัก นางธนิภา เพื่อขอให้ช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวแทน นายธกฤษณ์ แต่อย่างใด และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท Falcon Energy International Limited สามารถชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวได้เป็นเงินถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือทางการเงิน นายธกฤษณ์ ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ในฐานะผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าว ก็ย่อมที่จะเป็นผู้ขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ได้เองตั้งแต่ต้น มิใช่ให้ นายโรเบิร์ต ในนามบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วยเพียงร้อยละ ๑๐ และไม่มี ความน่าเชื่อถือทางการเงิน เป็นผู้มายื่นขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จนต้องมาขอความช่วยเหลือจาก นางธนิภา ทั้งที่ นางธนิภา ก็เพิ่งรู้จักกับ นายโรเบิร์ต ไม่น่าที่จะมีความไว้วางใจถึงขนาดยอมช่วยกู้เงิน

จากธนาคารในจำนวนเงินสูงถึง ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของ นางธนิภา จึงเป็นเรื่องที่ ผิดปกติวิสัย และเมื่อพิจารณาประกอบกับพฤติการณ์ของ นายธกฤษณ์ ภายหลังจากที่ได้แนะนำ นายโรเบิร์ต ให้รู้จักกับ นางธนิภา แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่า นายธกฤษณ์ จะได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุดดังกล่าว อีกทั้ง ๆ ที่ นายธกฤษณ์ ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระ เงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นเงินจำนวนมากถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของ นายธกฤษณ์ นายโรเบิร์ต และ นางธนิภา จึงไม่สมเหตุสมผล นอกจากนี้ เมื่อตามคำเบิกความของ นายธกฤษณ์ ปรากฏว่า บริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าว จำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แต่กลับปรากฏว่าเมื่อ นางธนิภา ยื่นขอกู้เงินจาก ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว นางธนิภา ได้อ้างสิทธิ ในเงินค่าจองห้องชุด หาใช่บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งเป็นผู้ชำระเงิน ค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นผู้อ้างสิทธิ แต่อย่างใดไม่ ซึ่งตามคำเบิกความของ นายพีรยเทพ ที่เชื่อว่า เงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวชำระโดย นางธนิภา ดังนั้น การที่ นางธนิภา อ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์ จากเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวซึ่งบริษัท Falcon Energy International Limited ได้ชำระไว้แล้ว จำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยไม่ปรากฏว่า นายธกฤษณ์ หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือ นายโรเบิร์ต มีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดให้แก่ นางธนิภา เชื่อว่า นางธนิภา เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสี่งวดเอง หาใช่ นายธกฤษณ์ หรือบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุด ส่วนที่จำเลย อ้างพยานเอกสารและหลักฐานการเคลื่อนไหวทางบัญชี การผ่อนชำระในแต่ละงวด เพื่อยืนยันว่าเงินที่ผ่อนชำระ ในแต่ละงวดไม่ใช่เงินของ นางธนิภา แต่เป็นของ นายโรเบิร์ต ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตามสำเนารายการ เดินบัญชีเงินฝากเอกสารหมายเลข จ.๙๒ และ จ.๙๓ ว่า นายโรเบิร์ต นำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าว เพียงบางส่วน ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนเงินกู้ทั้งหมดแล้วถือว่าเป็นจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งในบัญชีดังกล่าว ยังมีบุคคลต่าง ๆ นำเงินเข้าฝากอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึง นางธนิภา ที่โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงินถึง ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ต และบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าห้องชุดแต่เพียงผู้เดียว จึงยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ส่วนที่จำเลยอ้างว่า นางธนิภา กับ นายโรเบิร์ต ได้ทำสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ลงวันที่

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ เพื่อแสดงให้เห็นว่า นางธนิภา ได้รับส่วนแบ่งจาก นายโรเบิร์ต ร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุดเป็นการตอบแทนที่ นางธนิภา ช่วยถือกรรมสิทธิ์แทน นายโรเบิร์ต ก็ขัดแย้งกับหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ นางธนิภา ส่งถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดให้แก่ นายโรเบิร์ต ไปแล้ว เพราะจะทำให้ นางธนิภา ไม่ได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๑๐ จาก นายโรเบิร์ต นอกจากนี้ ก็ได้ความว่า จำเลยแต่เพียงชี้แจงเรื่องดังกล่าวไว้ในหนังสือขอส่งเอกสารหลักฐาน ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากจำเลยมีบันทึกยื่นเอกสารเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แล้วเป็นเวลาหลายเดือน อีกทั้งเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินจำเลยแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีการส่งหลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทันทีในช่วงเวลานั้น สัญญาแบ่งปันผลประโยชน์เป็นเอกสารที่ทำขึ้นกันเองระหว่าง นายโรเบิร์ต กับ นางธนิภา โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่น มาสนับสนุนให้เชื่อได้ดังที่อ้าง จึงมีน้ำหนักน้อย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิภา เป็นผู้ชำระเงิน ค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ่งมัด เป็นผู้นำเงินเข้าบัญชีเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวด และเป็นผู้รับโอน กรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว จึงเชื่อว่า นางธนิภา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้จดทะเบียน จำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิภา เป็นผู้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน กับเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ รวมทั้งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ห้องชุดเลขที่ ๖๘ ซึ่งได้จดทะเบียน จำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้จำเลยอ้างว่าจำเลยเชื่อโดยสุจริตในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งว่า นางธนิภา ได้ถอน จำนอง และปิดบัญชีดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว แต่หนังสือของ นางธนิภา ที่แจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เรื่อง การขายห้องชุดให้แก่ นายโรเบิร์ต ระบุวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

เพียง ๑ วัน ซึ่ง นายพิริยเทพ เบิกความยืนยันว่าเคยแจ้ง นางธนิภา ทางโทรศัพท์ก่อนแล้วว่า ธนาคารไม่รับรู้เรื่องการขายห้องชุดให้แก่ นายโรเบิร์ต เนื่องจากขัดต่อกฎหมายของสหราชอาณาจักร ทั้ง นายโรเบิร์ต เพิ่งนำหนังสือฉบับดังกล่าวมาแสดงกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน หลังจากวันที่ระบุในหนังสือกว่า ๒ ถึง ๓ เดือน นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารก็ยังมีหนังสือแจ้ง นางธนิภา อย่างเป็นทางการอีกครั้งยืนยันว่า นางธนิภา ยังเป็นลูกหนี้ ของธนาคารอยู่ และห้องชุดยังคงเป็นหลักประกันตามกฎหมายของสหราชอาณาจักร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ และเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ นางธนิภา มีหนังสือขอยกเลิกการขายห้องชุด และยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาเงินกู้กับธนาคาร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ แต่จำเลยเพิ่งมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาหลังจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสเรื่อง นางธนิภา แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นอกจากนี้ ยังเป็นเวลากว่าหลังจากที่ธนาคารมีหนังสือแจ้ง เรื่อง การขายที่ไม่มีผลทางกฎหมายเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน และเป็นเวลาหลังจากขายห้องชุด และปิดบัญชีตามคำฟ้องไปแล้วกว่า ๔ เดือน นางธนิภา ย่อมทราบดีว่า ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรรมสิทธิ์ในห้องชุดยังเป็นชื่อของ นางธนิภา อยู่ เมื่อห้องชุดดังกล่าวมียอดหนี้ค้างกับธนาคาร ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินเป็นเงิน ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง คิดเป็นเงินไทย ๑๐๒,๓๘๒,๗๑๗.๕๐ บาท และมีเงินในบัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๓๔-๔๐๐ และเลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๓๔-๔๐๑ คงเหลือคิดเป็นเงินไทย ๕๓๐,๓๖๕.๔๕ บาท และ ๙,๗๘๑,๙๘๘.๔๙ บาท ตามลำดับ นับว่ามีมูลค่าสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยแสดงไว้ในบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง จำเลยดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับผู้บริหาร ของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยตรง ทั้ง นางธนิภา เป็นนักธุรกิจมีความน่าเชื่อถือทางการเงินที่สามารถกู้เงินซื้อสังหาริมทรัพย์มูลค่าสูง ในต่างประเทศได้ เชื่อว่าย่อมศึกษาหาข้อมูลก่อนทำนิติกรรมซื้อขายห้องชุดเป็นอย่างดี รวมถึงย่อมต้องตรวจสอบ การโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวว่ามีผลในทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร กรณีจึงเชื่อว่าจำเลยย่อมต้องทราบว่า นางธนิภา ยังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งยังมียอดหนี้ค้างชำระกับธนาคารและมีบัญชีเงินฝาก

และเงินกู้ตามคำฟ้อง ในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย นอกจากนี้ การกระทำของจำเลยยังมีความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

พิพากษาว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี

นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นควรลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

นายประทีป อ้าววิจิตรกุล

นายสวัสดิ์ สุวัฒนนันท์

นายจักร์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพนธ์พนพิสุทธิ

นายวงศ์พร จิระภาค

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

นายอธิคม อินทุภูติ